

# ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 198

гр. Плевен , 25.02.2021 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, III ВЪЗ. ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ** в закрито заседание на двадесет и пети февруари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Екатерина Т. Г.а Панова

Членове: Методи Н. Здравков  
Жанета Д. Г.а

като разглежда докладваното от Жанета Д. Г.а Въззивно частно гражданско дело № 20214400500108 по описа за 2021 година

## **Производство по чл. 423 от ГПК.**

Плевенският окръжен съд е сезиран с възражение вх. № 4687/14.12.2020 г. по описа на РС Червен бряг, уточнено със заявление от 04.02.2021 г., в която длъжникът „\*\*\*“ ООД, ЕИК \*\*\*, гр. К., представляван от управителя П.С.П. твърди, че на 09.12.2020 г. след уведомяване за наложен заповед от обслужващата дружеството банка е узнал за образуваното срещу дружеството изпълнително дело № 2067/2020 г. по описа на ЧСИ Ц.Н., рег. № \*\*\* при КЧСИ и район на действие ОС Плевен и същият ден в кантората на ЧСИ е получил копие от поканата за доброволно изпълнение, от издадената заповед по чл. 417 от ГПК по ч.гр.д. № 878/2020 г. по описа РС Червен бряг и от изпълнителния лист. Твърди се, че на 10.12.2020 г. чрез процесуален представител е получил копие от документите по чл. 417 от ГПК и е узнал, че заповедта по чл. 417 от ГПК и изпълнителния лист са издадени въз основа на представен запис на заповед от 25.01.2016 г. с падеж 02.06.2016 г.. Твърди се, че за дружеството е налице правен интерес да подаде възражение по чл. 423 от ГПК, тъй като са налице обстоятелства по чл. 423 ал. 1 т. 1 и т. 3 от ГПК, а именно: заповедта за изпълнение не му е връчена надлежно и длъжникът не е могъл за узнае за издаване на заповедта поради други непредвидени обстоятелства, които обстоятелства са станали пречка да подаде възражение по чл. 414 от ГПК в срок. Длъжникът твърди, че заповедта не му е била

върчена надлежно, тъй като връчването ѝ е станало чрез служител на гражданско дружество по чл. 30 от ЗЧСИ ДЗЗД „\*\*\*“ на правоспособните съдебни изпълнители П.П. и В.С., които са с район на действие ОС Плевен, а не от служител на ЧСИ Ц.Н. в хипотезата на чл. 43 от ЗЧСИ. Според длъжника е недопустимо след като ЧСИ имат един и същ район на действие връчването да се извършва от служител на друг ЧСИ и алтернативно, ако е допустимо следва да има изрично възлагане на конкретното връчване по конкретното изпълнително дело. Длъжникът твърди, че връчването не е извършено в съответствие с разпоредбата на чл. 50 от ГПК, тъй като не е извършено по седалището и адреса на управление на дружеството в гр. К., а в призовката за доброволно изпълнение е посочено, че връчването се извършва в гр. Плевен, в който град дружеството няма канцелария. Длъжникът твърди, че връчването е ненадлежно и поради това, че не е извършено на управителя на дружеството, който от момента на учредяването му е един и същ, а на В.Г. като служител без да се посочи на каква длъжност работи това лице в дружеството, без да се посочат трите му имена и да се постави печат на дружеството, както и без да му се укаже задължението да предаде призовката, ведно с книгата на предстваляващото дружеството лице. Длъжникът твърди алтернативно, че не е могъл да узнае за издаване на заповедта, тъй като лицето В.Г. не е предало документите на управителя на дружеството, което поведение на Г. съставлява и злоупотреба с права предвид обстоятелството, че това е лицето, подписало без представителна власт запис на заповед, въз основа на който е издадена заповедта по чл. 417 от ГПК. Във възражението се излагат доводи за антидатиране на запис на заповед и други нарушения във връзка с издаване на запис на заповед, съществуването на вземането по същия и действията на кредитора и ЧСИ по изпълнителното дело, които нямат отношение към производството по чл. 423 от ГПК и не следва да бъдат обсъждани. Искане се от окръжният съд да приеме възражението по чл. 423 от ГПК и да спре производството по посоченото изпълнително дело, като счита, че не е необходимо изрично искане по чл. 420 ал. 2 от ГПК в тази насока, тъй като спирането е по силата на закона с оглед вида на документа по чл. 417 от ГПК – запис на заповед. С възражението се представят писмени доказателства и квитанция за внесена държавна такса по сметка на ПОС в размер на 25 лв..

В определения от ЧРС срок е постъпил писмен отговор на възражението по чл. 423 от ГПК от заявителя в производството по чл. 417 от ГПК „\*\*\*“

ООД, гр. Плевен, ЕИК \*\*\*, представлявано от управителя Л.А. чрез пълномощника му адвокат С. П., в който се изразява становище за недопустимост и алтернативно за неоснователност на възражението. Според заявителя поканата за доброволно изпълнение, ведно със заповедта по чл. 417 от ГПК са връчени на адреса на управление по седалището на дружеството в гр. К. на служителя В.Г. на 08.10.2020 г., поради което едномесечния срок за узнаване е изтекъл на 09.11.2020 г. Твърди се, че връчителят е действал съгласно възлагателно писмо изх. № 9934/11.08.2020 г. от ЧСИ Ц.Н., с което е възложено на ДЗЗД „\*\*\*“ за извършат връчването. Според заявителя връчването на поканата е надлежно оформено, като не е необходимо в същата да се посочват трите имена и длъжността на служителя, получил призовката и наред с това се твърди, че В.Б. Г. работи на длъжност „организатор дейност“ в дружеството - длъжник. Твърди се, не са налице доказателства за особени непредвидени обстоятелства по смисъла на чл. 423 ал. 1 т. 3 от ГПК. Излагат се доводи за установена практика в дружеството длъжник документите да се подписват както от управителя, така и от съдружника В.Г.. Искането за приемане на възражението по чл. 423 от ГПК, като присъди в полза на заявителя направените по делото разноси. С отговора на възражението се представят писмени доказателства. Липсват представени адвокатско пълномощно и договор за правна помощ за производството по чл. 423 от ГПК съгласно описа в отговора на възражението.

**Окръжният съд, като обсъди оплакванията направени във възражението по чл. 423 от ГПК, доводите в отговора на същото и представените по делото доказателства, приема за установено следното:**

От представеното ч.гр.д. № 878/2020 г. по описа на РС Червен бряг се установява, че същото е образувано по заявление по реда на чл. 417 от ГПК, подадено от кредитора „\*\*\*“ ООД, гр. Плевен, ЕИК \*\*\*, представлявано от управителя Л.А. чрез пълномощника му адвокат С. П. против длъжника „\*\*\*“ ООД, ЕИК \*\*\*, гр. К., представлявано от управителя П.С.П. за заплащане на парична сума в размер на 60 000 лв. по запис на заповед от 25.01.2016 г., издаден от В.Б. Г., в качеството на представляващ дружеството – длъжник. Установява се, че заявлението по чл. 417 от ГПК е уважено от РС Червен бряг и в полза на кредитора е издадена заповед за незабавно изпълнение срещу

длъжника по реда на чл. 417 от ГПК № 374/01.10.2020 г.. Установява се, че на 01.10.2020 г. е издаден изпълнителен лист в полза на заявителя, който му е връчен на 02.10.2020 г. чрез пълномощника му адвокат С. П..

Установява се, че по молба на кредитора „\*\*\*\*“ ООД, гр. Плевен, ЕИК \*\*\*, представлявано от управителя Л.А. и след представяне на изпълнителен лист, издаден на 01.10.2020 г. от РС Червен бряг е образувано изпълнително дело № 2020\*\*\*0410267/2020 г. по описа на ЧСИ Ц.Н., рег. № \*\*\* при КЧСИ и район на действие ОС Плевен против длъжника „\*\*\*\*“ ООД, ЕИК \*\*\*, гр. К.. Установява се, че по същото изпълнително дело на длъжника „\*\*\*\*“ ООД, ЕИК \*\*\*, гр. К. чрез служител В.Г. на **08.10.2020 г.** е връчена покана за доброволно изпълнение за заплащане на парични суми общо в размер на 69 472,90 лв., включваща 60 000 лв. – неолихвяеми вземания, 2 400 лв. присъдени разноски, 2 400 лв. разноски по изпълнителното дело и 4 672,90 лв. такси по ТТЗЧСИ, ведно с препис от изпълнителния лист, заповедта по чл. 417 от ГПК и възражение. Установява се, че като връчител на поканата за доброволно изпълнение е посочен призовкар Ц.Х. при ДЗЗД „\*\*\*\*“ гр. Плевен.

Установява се от представеното по делото възлагателно писмо от ЧСИ Ц.Н., рег. № \*\*\* при КЧСИ и район на действие ОС Плевен до ДЗЗД „\*\*\*\*“ гр. Плевен с изх. № 9934/11.08.2020 г., вх. № 14299/13.08.2020 г. при ЧСИ В.С., рег. № \*\*\*, че ЧСИ Н. е възложил на основание чл. 18 ал. 5 и ал. 6 от ЗЧСИ на посоченото гражданско дружество на ЧСИ П.П., рег. № \*\*\* и ЧСИ В.С., рег. № \*\*\* да връчват всички видове документи и книжа, изходиращи по всички изпълнителни дела по негов опис, в т.ч. покани, съобщения, отговори по гражданскоправни отношения, възложени му за връчване от трети лица или страни в производството и по разпореждане на съда – съобщения и призовки по граждански дела.

Установява се представената по делото молба вх. № 16651/09.12.2020 г. от „\*\*\*\*“ ООД, ЕИК \*\*\*, гр. К., представлявано от управителя П.С.П. до ЧСИ Ц.Н. по посоченото изпълнително дело, че със същата е удостоверено връчване на същата дата на длъжника покана за доброволно изпълнение, заповед по чл. 417 от ГПК и изпълнителен лист и е поискан препис от документите по изпълнителното дело, като е посочен съдебен адрес в гр. Б.С.. Установява се, че със съобщение изх. № 16517/11.12.2020 г. от ЧСИ Ц.Н. до „\*\*\*\*“ ООД, ЕИК \*\*\*, гр. К. длъжникът е уведомен за отказа на ЧСИ да

представи копие от документите по изпълнителното дело.

Установява се от представената разпечатка от търговския регистър относно „\*\*\*“ ООД, ЕИК \*\*\*, гр. К., както и от служебно извършената справка от ПОС, че същото е със с адрес на управление: гр. К., Тютюнева сушилня № 1. Установява се, че съдружници в същото са П.С.П. и В.Б. Г., а управител на дружеството от учредяването му до момента е П.С.П..

Установява се от представения по делото трудов договор № 3/17.02.2017 г. между „\*\*\*“ ООД, ЕИК \*\*\*, гр. К., представлявано от управителя П.С.П. и В.Б. Г., че В.Г. е бил назначен на длъжността „организатор дейности“ с месторабота „Земеделска база Тютюнева сушилня“.

В тежест на подалия възражението длъжник е да докаже по делото, че е подал възражението по чл. 423 от ГПК в едномесечен срок от узнаване за заповедта по чл. 417 от ГПК, както и че са налице сочените във възражението по чл. 423 от ГПК предпоставки за приемането му, а именно: че заповедта по чл. 417 от ГПК не му е връчена надлежно — основание по чл. 423 ал. 1 т. 1 от ГПК или алтернативно, че длъжникът не е могъл да узнае за своевременно за връчването на заповедта поради особени непредвидени обстоятелства — основание по чл. 423 ал. 1 т. 3 от ГПК.

Въззивният съд при съобразяване на представените по делото писмени доказателства приема, че срокът по чл. 423 ал. 1 от ГПК е спазен, тъй като от представените в настоящото производство писмени доказателства се установява, че управителят на дружеството—длъжник е узнал за заповедта по чл. 417 от ГПК на 09.12.2020 г. видно от изявлението му до ЧСИ, а възражението е подадено на 14.12.2020 г. и доколкото в заповедното производство липсват доказателства за лично връчване на заповедта по чл. 417 от ГПК на управителя на дружеството — длъжник.

Въззивният съд приема, че по отношение на връчването на заповедта по чл. 417 от ГПК следва да съобрази разпоредбите на чл. 37-55 от ГПК, относими и към връчването в изпълнителното производство. Неоснователни са доводите на длъжника във възражението, че заповедта по чл. 417 от ГПК е следвало да се връчи лично на управителя на дружеството. С разпоредбата на чл. 50 от ГПК уреден специфичен, приложим само по отношение на адресати - търговци и юридически лица, начин за връчване на съдебни книжа, при

който е разширен кръга на лицата, които могат да приемат съдебни книжа от името на тези адресати и същите могат да бъдат получени от всеки работник или служител, намерен в канцерията на адреса на управление на дружеството. Изпълнението се удостоверява чрез отразяване в документа по чл. 44 ал. 4 ГПК на "имената и длъжността на получателя" с цел получателят да бъде в достатъчна степен индивидуализиран и да има възможност адресата въз основа на вписаните данни да оспори, че получателят е негов служител/работник. Неоснователни са доводите във възражението, че поканата за доброволно изпълнение, респ. заповедта по чл. 417 от ГПК не са връчени по седалището и адреса на управлението на дружеството -длъжник. От съдържанието на поканата за доброволно изпълнение до длъжника се установява, че същата е адресирана до гр. К. и адрес на управление, съвпадащ с този на дружеството - длъжник, поради което не може да се направи обоснован извод, че връчването ѝ е извършено в друго населено място, различно от гр. К.. Въззивният съд констатира, че в поканата за доброволно изпълнение действително не са посочени трите имена и длъжността на лицето, получател на същата, респ. на заповедта по чл. 417 от ГПК. Разпоредбата на чл. 44 ал. 1 от ГПК не съдържа императивно изискване за посочване на трите имена на получателя, както и за начина на изписване на длъжността на получателя и доколкото посочените в поканата данни са били достатъчни за да се индивидуализира от длъжника получателя ѝ като В.Б. Г., а във възражението не се оспорва изрично качеството му на служител на дружеството – длъжник, то следва да се приеме, че безспорно същият е получил поканата и заповедта по чл. 417 от ГПК именно в качеството на служител на дружеството – длъжник. Съдът приема за основателни доводите на дружеството, изложени във възражението по чл. 423 от ГПК за наличие на нередовност за връчването на заповедта по чл. 417 от ГПК поради връчването ѝ конкретно на В.Б. Г. като заинтересовано лице по чл. 46 ал. 2 от ГПК, който се явява издател на записа на заповед, послужил като основание за издаване на заповедта по чл. 417 от ГПК. Безспорно се установява от съдържанието на представената в препис запис на заповед, че В.Б. Г. е както издател в качеството на представляващ дружество-длъжник, така и в лично качествено авалист по записа на заповед, поради което може да се направи обоснован извод, че интересите на същия са в противоречие с интересите на дружеството–длъжник, тъй като при осъществяване на изпълнение от страна

на дружеството-длъжник в качеството на авалист ще се освободи от задължението си по авала. С оглед качеството му на заинтересовано лице във връзка с издадената заповед по чл. 417 от ГПК, респ. с провежданото против дружеството –длъжник принудително изпълнение то следва да се приеме, че В.Б. Г. е следвало да бъде изключен от кръга на лицата, в т.ч. кръга на служителите на дружеството–длъжник, чрез които да се връчват книжа по конкретното изпълнително дело.

Като съобрази гореизложеното, въззивният съд приема, че възражението по чл. 423 ал. 1 т. 1 от ГПК следва да бъде прието поради връчване на заповедта по чл. 417 от ГПК на неналежно лице - лице от кръга на лицата по чл. 46 ал. 2 от ГПК, заинтересовано от провежданото против дружеството – длъжник принудително изпълнение и поради това нередовно връчена. По тези съображения съдът приема, че не следва да разглежда възражението на второто посочено основание по чл. 423 ал. 1 т. 3 от ГПК, тъй като същото предполага редовно връчване на заповедта за изпълнение и възникнали след това особени непредвидени обстоятелства, попречили на длъжника за узнае за връчване на заповедта. Доводите във възражението касаещи действията по принудителното изпълнение нямат отношение към производството по чл. 423 от ГПК, поради което не следва да бъдат обсъждани.

Следва да се остави без уважение искането на длъжника за спиране на изпълнението по посоченото изпълнително дело от въззивния съд в производството по чл. 423 от ГПК. Не са налице основанията на разпоредбата на чл. 423 ал. 3 изпр. 2 от ГПК, в която е уредено задължение на въззивния съд при приемане на възражението да спре изпълнението по отношение на заповедите по чл. 410 от ГПК. По отношение на заповед, издадена въз основа на документ по чл. 417 ал. 1 т. 10 от ГПК, спирането на изпълнението на издадената заповед за изпълнение по реда на чл. 417 от ГПК настъпва с подаване на възражението, поради което спирането на изпълнителното дело следва да се извърши от районният съд при даване на указанията по чл. 415 от ГПК.

Съгласно чл. 423 ал. 4 от ГПК делото следва да се върне на първоинстанционния съд за даване на указания по реда на чл. 415 ал.1 от ГПК.

Съдът приема, че в производството по чл. 423 от ГПК не се присъждат разноси, а същите могат да бъдат претендирани от страните в исковото производство и се дължат с оглед изхода на делото.

Водим от горното, Съдът

## **ОПРЕДЕЛИ:**

**ПРИЕМА** възражението на длъжника „\*\*\*“ ООД, ЕИК \*\*\*, гр. К., представляван от управителя П.С.П. по реда на чл. 423 ал. 1 т. 1 от ГПК против заповед за изпълнение по реда на чл. 417 от ГПК № 374/01.10.2020 г. по ч.гр.д. № 878/2020 г. по описа на РС Червен бряг.

**ДА СЕ ВЪРНЕ** ч.гр.д. № 878/2020 г. по описа на РС Червен бряг за продължаване на действията на съда по заповедното производство, като на заявителя бъдат дадени указанията по чл. 415 ал. 1 от ГПК и се постанови спиране на изпълнението на заповедта по чл. 417 № 374/01.10.2020 г. по ч.гр.д. № 878/2020 г. по описа на РС Червен бряг на основание чл. 420 ал. 1 от ГПК чрез спиране на изпълнението по изпълнително дело № 2020\*\*\*0410267/2020 г. по описа на ЧСИ Ц.Н., рег. № \*\*\* при КЧСИ и район на действие ОС Плевен.

**ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ** искането на длъжника „\*\*\*“ ООД, ЕИК \*\*\*, гр. К., представляван от управителя П.С.П. за спиране на изпълнението на заповедта по чл. 417 от ГПК по реда на чл. 423 ал. 3 изр. 2 от ГПК.

**ОПРЕДЕЛЕНИЕТО НЕ ПОДЛЕЖИ НА ОБЖАЛВАНЕ, но препис от същото следва да се връчи на страните.**

Председател: \_\_\_\_\_

Членове:



1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_